

РЕШЕНИЕ

№ 3714

гр. София, 08.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 25.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **3382** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на А. И. И. с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап. № 11 и Е. П. А. с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] против Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/40 от 29.01.21 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-Л., потвърдена с Решение № 22-РД06-0193 /05.03.21 г. на Директора на „РДСП“-С.-град, с която е отказана месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по реда на чл. 16б от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане.

С жалбата се иска съдът да отмени обжалваната Заповед, потвърдена с Решение на горестоящия АО и да върне преписката с указания до АО по тълкуването и прилагането на закона и конкретно да им се отпусне исканата целева помощ.

Жалбоподателите, редовно призовани, се явяват лично.

Ответникът ДИРЕКТОРА НА ДИРЕКЦИЯ „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ“-Л., редовно призован, се представлява от юрк. Л., който счита жалбата за неоснователна. Поддържа аргументите, изложени в писмения отговор.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка

със събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Заявлението-декларация за отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП е подадено на 11.01.2021 г., а Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/40 на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л. е издадена на 29.01.2021 г., след влизане в сила на измененията и допълненията на чл. 16б от ППЗСП.

Цитираната в решението на РО нормативна уредба на 16б от ППЗСП е съотносима към момента на подаване на заявлението-декларация за претендираната месечна целена помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка и издаване на индивидуалния административен акт на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л..

Съгласно чл. 16б (Нов - ДВ, бр. 77 от 2020 г.), ал. 1, т. 1 от ППЗСП, право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато двамата или единият от работещите родители, или родител, отглеждащ сам дете, не може да извършват дистанционна работа от вкъщи и нямат възможност да ползват платен отпуск или не получават парично обезщетение за временна неработоспособност.

Съгласно чл. 16б, ал. 2 от ППЗСП (Нова - ДВ, бр. 101 от 2020 г., в сила от 27.11.2020 г.), целевата помощ по чл. 16б, ал. 1 се отпуска въз основа на заявление-декларация, подадено в дирекция „Социално подпомагане“ по настоящ адрес най-късно до края на месеца, следващ месеца, за който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка.

Според чл. 16б, ал. 3, т. 2 от ППЗСП (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 101 от 2020 г., в сила от 27.11.2020 г.), помощта по ал. 1 се отпуска, ако децата не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка.

Съгласно чл. 16б, ал. 6 от ППЗСП (Предишна ал. 5, изм. - ДВ, бр. 101 от 2020 г., в сила от 27.11.2020 г.), като семейство се подпомагат при условията на чл. 16б, ал. 1, 3 и 4 и съвместно живеещи родители без сключен граждански брак, които съжителстват на един настоящ адрес заедно с техните ненавършили пълнолетие деца, както и с навършилите пълнолетие, ако продължават да учат, до завършване на средното им образование, но не по-късно от навършване на 20-годишна възраст (родени и припознати с изключение на сключилите брак).

Съгласно §2 от Преходни и заключителни разпоредби към Постановление № 322 от 23.11.2020 г. за изменение и допълнение на ППЗСП, до 31 декември 2021 г. разпоредбата на чл. 16б се прилага единствено при обявено извънредно положение, съответно извънредна епидемична обстановка, на територията на Република България, свързана с разпространение на COVID-19.

От извършената служебна проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт и от събраните писмени доказателства се установява, че на 11.01.2021 г. А. И. с вх. №ЗСП/Д-С-ЛЦ/40 е депозирал в дирекция „Социално подпомагане“ - Л. заявление-декларация за отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП. В заявлението-декларация жалбоподателят И. е декларирал, че е в съвместно съжителство без сключен граждански брак с Е. П. А.. Жалбоподателят И. е

декларирал, че с А. живеят на един и същ настоящ адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес]. И. е декларирал, че двамата с А. са работещи. Семейството отглежда три деца, родени през 2013 г.; 2016 г. и 2018 г., които не посещават училище и детска градина, поради въведените ограничения в училището и детското заведение, във връзка с извънредната епидемична обстановка.

Към административната преписка е приложена Служебна бележка, от която е видно, че И. е в неплатен отпуск от 30.11.2020 г. до 31.12.2020г.

По повод подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатираните от социалната анкета обстоятелства. От направените служебни справки е установено, че И. има различен от декларирания настоящ адрес: в [населено място],[жк], [жилищен адрес] от 01.01.1980 г. И. и А. имат различни настоящи адреси. В социалния доклад е направено предложение месечната целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП да бъде отказана, поради това, че И. и А. са с различни настоящи адреси. Заявлението-декларация е обработено и въз основа на социалния доклад, със Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/40 от 29.01.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” - Л. месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП е отказана със същия мотив: „На основание чл. 8 от ППЗСП във връзка с чл. 16б от ППЗСП. Родителите са с различни настоящи адреси”.

Съгласно чл. 16б, ал. 6 от ППЗСП, като семейство се подпомагат при условията на чл. 15б, ал. 1, 3 и 4 и съвместно живеещи родители без сключен граждански брак, които съжителстват на един настоящ адрес заедно с техните ненавършили пълнолетие деца, както и с навършилите пълнолетие, ако продължават да учат, до завършване на средното им образование, но не по-късно от навършване на 20-годишна възраст (родени и припознати с изключение на сключилите брак). В конкретният случай И. и А. имат различни настоящи адреси.

С оглед гореизложеното със Заповед №9ЗСП/Д-С-ЛЦ/40 от 29.01.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” - Л. на семейството на А. И. И. е отказана месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявено извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП, тъй като А. И. И. и Е. П. А. имат различни настоящи адреси и към момента на подаване на заявлението-декларация и издаване на индивидуалния административен акт, не е изпълнено условието на чл. 8 от ППЗСП и чл. 16б, ал. 6 от ППЗСП.

По делото са разпитани в качеството на свидетели Ч. П. П. и В. Д. М.,които заявяват, че семейството на жалбоподателя И. от много дълго време живеят заедно. Преди години са ходили само лятото, но от както е започнала пандемията живеят постоянно на адрес: [населено място], кв. М. долина, [улица].

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В настоящото производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са

процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Съдът приема, че оспорената заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/40 от 29.01.21 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-Л. е издадена от компетентен административен орган по чл.13, ал. 2 от ЗСП и е мотивирана от правна и фактическа страна съобразно чл. 59, ал. 2 АПК.

От събраните по делото доказателства се установява, че със Заявление-декларация жалбоподателят И. е поискал отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП на 11.01.2021 г., с което е даден ход на процедурата по издаване на индивидуалния административен акт, обективиран в Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/40 на директора на дирекция „Социално подпомагане" – Л., издадена на 29.01.2021 г., след влизане в сила на измененията и допълненията на чл. 16б от ППЗСП.

Право на социално подпомагане имат лица и семейства, които отговарят на определени условия, регламентирани в ППЗСП.

Във връзка с разрастващата се пандемия от COVID-19 Народното събрание по предложение на Министерския съвет и на основание чл. 84, т. 12 от Конституцията на Република България обяви извънредно положение на територия на Република България, считано от 13 март 2020 г. С Решение №325 от 14.05.2020 г. на основание чл. 63, ал. 2 във връзка с ал. 3, т. 1, 2, 3, 5, 7 и 8 от Закона за здравето, Министерски съвет обяви извънредна епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с епидемичното разпространение на COVID-19 и съществуващата непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите, считано от 14 май 2020 г. С Решение №855 от 25.11.2020 г. на Министерски съвет отново е удължен срока на обявената с Решение № 325 на Министерския съвет от 14 май 2020 г. на извънредната епидемична обстановка на територията на Република България, свързана с епидемичното разпространение на COVID-19 и съществуващата непосредствена опасност за живота и здравето на гражданите, считано от 1 декември 2020 г. до 31 януари 2021 г.

В Държавен вестник, бр. 77 от 01.09.2020 г. е обнародвано Постановление на Министерски съвет за допълнение на ППЗСП, с което е създаден чл. 16б, регламентиращ условията за отпускане на нов вид месечна целева помощ. В Държавен вестник, бр. 101 от 27.11.2020 г. е обнародвано Постановление на Министерски съвет № 322 от 23 ноември 2020 г. за изменение и допълнение на чл. 16б от ППЗСП. Постановлението е в сила от деня на обнародването му.

Съгласно чл. 16б (Нов - ДВ, бр. 77 от 2020 г.), ал. 1, т. 1 от ППЗСП, право на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка имат семейства с деца до 14-годишна възраст, когато двамата или единият от работещите родители, или родител, отглеждащ сам дете, не може да извършват дистанционна работа от вкъщи и нямат възможност да ползват платен отпуск или не получават парично обезщетение за временна неработоспособност.

Съгласно чл. 16б, ал. 2 от ППЗСП (Нова - ДВ, бр. 101 от 2020 г., в сила от 27.11.2020 г.), целевата помощ по чл. 16б, ал. 1 се отпуска въз основа на заявление-декларация, подадено в дирекция „Социално подпомагане" по настоящ адрес най-късно до края на месеца, следващ месеца, за който в училището/детското заведение са въведени ограничения във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка.

Според чл. 16б, ал. 3, т. 2 от ППЗСП (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 101 от 2020 г., в сила от

27.11.2020 г.), помощта по ал. 1 се отпуска, ако децата не посещават училище или детска ясла и детска градина, както и предучилищните групи поради въведените ограничения в училището или в детското заведение във връзка с извънредното положение или извънредната епидемична обстановка.

Съгласно чл. 16б, ал. 6 от ППЗСП (Предишна ал. 5, изм. - ДВ, бр. 101 от 2020 г., в сила от 27.11.2020 г.), като семейство се подпомагат при условията на чл.16б, ал. 1, 3 и 4 и съвместно живеещи родители без сключен граждански брак, които съжителстват на един настоящ адрес заедно с техните ненавършили пълнолетие деца, както и с навършилите пълнолетие, ако продължават да учат, до завършване на средното им образование, но не по-късно от навършване на 20-годишна възраст (родени и припознати с изключение на сключилите брак).

Съгласно §2 от Преходни и заключителни разпоредби към Постановление № 322 от 23.11.2020 г. за изменение и допълнение на ППЗСП, до 31 декември 2021 г. разпоредбата на чл. 16б се прилага единствено при обявено извънредно положение, съответно извънредна епидемична обстановка, на територията на Република България, свързана с разпространение на COVID-19.

От събраните по делото доказателства се установява, че на 11.01.2021 г. А. И. с вх. №ЗСП/Д-С-ЛЦ/40 е депозирал в дирекция „Социално подпомагане“ - Л. заявление-декларация за отпускане на месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП. В заявлението-декларация жалбоподателят И. е декларира, че е в съвместно съжителство без сключен граждански брак с Е. П. А.. Жалбоподателят И. е декларира, че с А. живеят на един и същ настоящ адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес] и двамата са работещи. Отглежда три деца, родени през 2013 г.; 2016 г. и 2018 г., които не посещават училище и детска градина, поради въведените ограничения в училището и детското заведение, във връзка с извънредната епидемична обстановка.

Към административната преписка е приложена Служебна бележка, от която е видно, че И. е в неплатен отпуск от 30.11.2020 г. до 31.12.2020г.

Във връзка с подаденото заявление-декларация е извършена социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатираните от социалната анкета обстоятелства и след направена справки е установено, че И. има различен от декларирания настоящ адрес: в [населено място],[жк], [жилищен адрес] от 01.01.1980 г., различен от настоящия адрес на А., с която живее на съпругески начала. Видно от социалния доклад е направено предложение месечната целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП да бъде отказана, поради това, че И. и А. са с различни настоящи адреси. Заявлението-декларация е обработено и въз основа на социалния доклад, със Заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/40 от 29.01.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - Л. месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по чл. 16б от ППЗСП е отказана, защото противоречи на чл. 8 от ППЗСП във връзка с чл. 16б от ППЗСП, тъй като родителите са с различни настоящи адреси.

Съгласно чл. 16б, ал. 6 от ППЗСП, като семейство се подпомагат при условията на чл. 15б, ал. 1, 3 и 4 и съвместно живеещи родители без сключен граждански брак, които съжителстват на един настоящ адрес заедно с техните ненавършили пълнолетие деца, както и с навършилите пълнолетие, ако продължават да учат, до завършване на

средното им образование, но не по-късно от навършване на 20-годишна възраст (родени и припознати с изключение на сключилите брак). В конкретният случай се установява, че И. и А. имат различни настоящи адреси, а отделно от това твърдят, че живеят на адрес: [населено място], кв. М. долина, [улица], но не са декларирали в заявлението-декларация, че живеят на този адрес.

Съдът кредитира показанията на свидетелите, но счита, че те не променят констатациите на АО, тъй като регистрацията на настоящите адреси на лицата, се доказва по друг ред, с писмени доказателства, а не със свидетелски показания.

Въз основа на така установените факти, директорът на ДСП - Л. е издал Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/40 от 29.01.2021 г., с която на семейството на А. И. И. е отказана месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявено извънредна епидемична обстановка по чл. 166 от ППЗСП, тъй като А. И. И. и Е. П. А. имат различни настоящи адреси и към момента на подаване на заявлението-декларация и издаване на индивидуалния административен акт, не е изпълнено условието на чл. 8 от ППЗСП и чл. 165, ал. 6 от ППЗСП.

Предвид гореизложеното съдът счита, че Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/40 от 29.01.2021 г., издадена от директора на ДСП-Л., с която на семейството на А. И. И. е отказана месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявено извънредна епидемична обстановка по чл. 166 от ППЗСП, тъй като А. И. И. и Е. П. А. имат различни настоящи адреси и към момента на подаване на заявлението-декларация и издаване на индивидуалния административен акт, не е изпълнено условието на чл. 8 от ППЗСП и чл. 165, ал. 6 от ППЗСП е правилна и законосъобразна, като същата е постановена при спазване на административно производствените правила и правилно приложение на материалния закон.

Директорът на ДСП - Л. е издал заповедта в кръга на своята компетентност в рамките на представените му правомощия, съобразно изискуемите от закона форма и съдържание, при спазване на административнопроизводствените правила, съобразно материалната законосъобразност и цели на Правилника за прилагане на закона за социално подпомагане.

Съгласно изложените съображения, заповед №ЗСП/Д-С-ЛЦ/40 от 29.01.2021 г., издадена от директора на ДСП-Л. е правилна и законосъобразна, а подадената жалба е неоснователна и недоказана, поради което следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.173, ал. 2 от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 71 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. И. И. с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] ап. № 11 и Е. П. А. с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] против Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/40 от 29.01.21 г. на Директора на Дирекция „Социално подпомагане“-Л., потвърдена с Решение № 22-РД06-0193 /05.03.21 г. на Директора на „РДСП“-С.-град, с която е отказана месечна целева помощ при обявено извънредно положение или обявена извънредна епидемична обстановка по реда на чл. 166 от Правилника за прилагане на Закона за

социално подпомагане.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 13, ал. 7 от ЗСП.

Съдия: